

НАШ ГОЛОС

Місячник — Видає Асоціація Українців Америки

OUR VOICE - Ukrainian Monthly 133 LAFAYETTE AVE. TRENTON, N. J. 08610

Рік VII Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ 1975

No.

SEPTEMBER 1975

Vol. VII

Дмитро КУЗИК

ПАТРІАРХАТ УКЦеркви існує

Патріархат УКЦеркви вже установлений - в спосіб, як поставали східні патріархати /за виїмком одного/ - проти волі і апробати ватиканських властей. Людська слабкість - чи то в цивільнім чи церковнім житті - не випускати влади з рук. А коли вона вихопиться, як прим. американська з рук Британії, тоді не остає нічого іншого як визнати офіційно існуючий стан.

Ватикан ще пробує переконувати й застрашувати владик. Було це також зараз в Римі. Одному владіці ватиканські політики говорили своє, а він їм своє і так розійшлися всі на своїм. Другий владика не хотів входити в безплідну дискусію, тільки відповідав, що поступає як наказує йому його совість, що в кат. Церкві, як подібно і в інших, є найвищим законом.

Інструкції Ватикану наказати мирянам з амвон письмом єпископів вибити собі з голови патріархат і тим самим відректися свого духовного провідника в особі Блаженнішого Йосифа - завели. Навіть послухні Ватиканові владики не важилися виконати ці інструкції, бо знали яку реакцію це викликало б. Цього, очевидно, не знають італіяни в куріальних мурах.

З чого це все походить? Що сталося з католицькою Церквою /КЦ/?

Московсько-большевицька політика, удосконалена в брехні й підступі до перфекції, сильно обмотала й загіпнотизувала теперішніх слабих керівників КЦ. Вони вірять кагебістам та їх слугам в священничих рясах, що московська православна Церква зійдеться з католицькою в одній Церкві. А знаємо із доказів, поданих мгр. Ярославом Онищуком в англійськім журналі, що москалі нездібні до ніякої віри. В пертракціях Ватикану з Москвою одна й друга сторона мусить з чогось уступити, чи щось дати. Большевики послаблюють проти-релігійний тиск в окупованих /сателітних/ державах /не в себе/, а КЦ має до віддання УКЦеркву - і то саме так вже в найслабшому місці Советського Союзу, в Україні.

І тому КЦ глуха на переслідування й арешти вірних їй /яка іронія/ священників. От тепер подала "Хроніка біжучих подій", що в Коломиї /Зах. Україна/ заарештувала поліція о. Дмитерка, як здогадного єпископа УКЦеркви, як і інших священників. І Ватикан ані словечком не зареагував перед своїми співбесідниками. Колись за папи Пія XII було інакше. Прийшли тут малі люди.

Але Москва знає, що добре зорганізована УКЦерква у світі серед 2-ох мільйонів народу представляє також загрозу для спокійного з'їдження не тільки Церкви, але й цілого українського народу. І тут знов тиск на Ватикан; зараз перед українськими днями в Римі їде до папи Громико, а за ним і Нікодим. Це так, щоб піддержати на душі своїх партнерів проти українського тиску за самоуправу.

Рим укладає свої плани на довгі роки. Найперше вводить через вірних собі владик свої вставки до обряду. Пізніше, як знаємо, натиснув на владик впровадити целєбат /погубний для нашої Церкви/. Пізніше - розсіяні у світі парохії і є пархії старається підпорядкувати римо-кат. владикам, це проти чого боронився і остерігав митр. Богачевський і що сталося в Бразилії і в Польщі, де на чверть мільйона українських католиків нема нашого єпископа - все підпорядковано римо-католицьким єпископам. Далше йде тиск, щоб наші владики брали участь в крайових конференціях римо-кат. єпископату і, розуміється, підпорядковувалися їх ухвалям. При цьому зачинають мішати владик - єпископа Елька, що керував карпаторузькими церквами, які тепер мають 4 єпархії, назначено єп.-помічником римо-католицького єпископа. Дійшло вже й до того, що о. Кривого висвячено в єпископи в римо-кат. обряді.

Тепер їде їх політика, щоб не допустити до єдности й одного проводу УКЦеркви, бо легше знівельювати її подинчо - за два, три чи й більше поколінь на користь Москви, як і Римо-кат. Церкви.

Але пан Біг дав своїм сотворінням інстинкт самооборони. Так - це Божий дар і ним користуються не тільки звичайні сотворіння, але й розумні люди. І чим мудріші вони є, тим краще бороняться. Акт створення й проголошення патріархату - це примусова самооборона. І на щастя - цю самооборону очолює чоловік завзятий, твердий і загартований на всякі удари і тому не дасть себе ні застрашити ні зломити. Та до цієї самооборони мусять стати всі - єпископи, священники, а головно,

чи в першій мірі миряни-вірні, бо ж без них Церква не може існувати. Римо-католицький архієп. Фультон Шін, який в останнім чвертьстолітті своїми проповідями подаваними радіом і пресою високо підніс релігійність американського народу, на учав мирян перебрати провід своєї Церкви там, де владики зневірилися й завели. Оце саме є тепер у нас, де частина владик зневірилась. Що робити?

1/ Найперше треба усвідомити й переконати вірних, що Ватикан нами торгує, чого він навіть не заперечує, що нас завів і що нам треба боронитися. Для цього треба мати патріархальний популярний місячник чи півмісячник так в мові українській, як і в інших місцевих мовах /англійській, іспанській, німецькій, французькій/, щоби підготувати людей до самооборони. Принагідні летючки помагають, але цікаво редагованого журналу не заступлять.

2/ Де вже переведена така підготовка, там церковні комітети мають жадати від місцевого пароха перейти під юрисдикцію найближчого патріархального владика, чи призначеного Патріархом адміністратора.

3/ Незалежно від того треба терпеливо робити заходи на вернути владик на правильну дорогу, а у випадку неможливості його навернення радити йому зрезиґнувати з посту, щоб не допускати до зударів, які понижують Церкву. Треба при цьому пам'ятати, що навіть кат. віра вчить не слухати наставника /в цьому випадку владика/ коли він зійшов з правильної дороги, зраджує свій нарід, Церкву, чи щось в тім роді. Такий сам припис є і у війську.

4/ Коли владика впертий і не уступає з блудної дороги, тоді остає одинока можливість позбавити його уряду з-долини, не даючи йому можности виконувати намірені ним чини в нашій Церкві. На це служать постійні, але культурні демонстрації, та інші легальні засоби. Часи змінилися. Миряни не є темними, як були в старині, чи в середновіччі. Вони, а головно їх провідні люди, також знають науку віри і часто мають твердшу віру, як деякі священники, що постійно сумніваються в правди, які механічно проповідують.

5/ При тім все треба пам'ятати на матеріальне удержання нашої Церкви, на що звертають часом увагу нашій редакції деякі скептики. І треба оживити поодинокі наші церкви, які в багатьох випадках є дуже занедбані.

На тепер маємо тріумвірат, чи географічно трикутник, трьох владик: - Горняк - Германюк і Сапеляк - активні противники створеного патріархату.

В Англії - всі священники приїзді з останньої еміґрації і всі за патріархатом і за Блаженнішим, що потвердили свого часу відповідною ухвалою. Вірні також нові, або з першого покоління. Є там дві громадські центральні - одна під домінацією ВФронту, а друга в руках демократичного табору, який з природи є за патріархатом без партійних калькуляцій. Коли ВФ є справді за патріархатом, як видно тепер з "Української Думки", то тут зовсім легко, без довшої підготовки миряництва, можна змусити єп. Горняка до резигнації, що зрештою він повинен зробити і без примусу, коли побачить, що відстав від народу.

Митр. Максим в міжчасі повинен здецидуватися. Його позиція в Канаді слаба. Епархія Едмонтону і найбільша у вільнім українським світі Торонта опинилися в патріархаті. Епархія єп. Роборецького ще дотепер не здеклярувалася.

Гірша справа з єп. Сапеляком, бо в його районі діють переважно василіяни під командою протоарх. Великого, а вірні є дальших поколінь. Тут буде тяжка освідомлююча праця, але остаточний успіх таки прийде. Бо наш нарід релігійний, не любить комунізму, комуністів і їх ладу, а любить правду і свободу.

Шановні і Достойні Адресати!

Справи нашої Церкви не стоять на місці - вони розвиваються. Великий крок у тім розвою наступив підчас Українських Днів цього Святого Року в Римі. Патріархат потверджено офіційно між іншим також в присутності близько семи тисяч наших прочан, численних репрезентантів різних держав і кільканадцятьох кардиналів в більшості прихильних УКЦеркві.

Ці незвичайно важні історичні події опозиційна наша українська преса, так церковна, як і світська або промовчує або насвітлює невірною.

Тому уважаємо за наш обов'язок подати Вам промову єп. Прашка і статтю в "Нашім Голосі" п.н. "Патріархат УКЦеркви існує", щоб Ви мали повний і правдивий образ фактичного стану і через те були належно зорієнтовані в наших змаганнях.

З християнським привітом

Інформаційний Реферат
Т-ва за ПУ УКЦ.

Вересень 1975.

Тут подана стаття "Патріархат УКЦеркви існує" є відбита з місячника "Наш Голос" з незначними змінами. "Наш Голос" доповнює пресові органи тим, що насвітлює справи з різних сторін. Подає він рівночасно в короткій формі всякі актуальні відомості, як рівнож коментарі. Між іншими веде він постійний відділ пн. "Справи УКЦеркви". Річна передплата 4.- америк. долари або їх рівновартість в іншій валюті. Адреса подана в наголовку цієї відбитки.